

Fremsat den 11. januar 2018 af ministeren for offentlig innovation (Sophie Løhde)

Forslag

til

Lov om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer¹⁾

Anvendelsesområde

§ 1. Loven finder anvendelse på offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på skoler og uddannelsesinstitutioner på Undervisningsministeriets område, der ikke henregnes til den offentlige forvaltning, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 1 og 2. Skoler og uddannelsesinstitutioner, der ikke henregnes til den offentlige forvaltning, skal dog gøre indhold tilgængeligt på websteder og mobilapplikationer, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på privatinstitutioner efter dagtilbudsloven § 19, stk. 5. Privatinstitutioner efter dagtilbudsloven § 19, stk. 5, skal dog gøre indhold tilgængeligt på websteder og mobilapplikationer, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på websteder og mobilapplikationer, der tilhører:

- 1) Tv- og radioorganer, som er pålagt en public service forpligtelse.
- 2) NGO'er, der ikke leverer tjenesteydelser, som er væsentlige for offentligheden, eller som specifikt vedrører behovene hos eller er beregnet til personer med handicap.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på følgende indhold på websteder og i mobilapplikationer:

- 1) Dokumentformater, der er offentliggjort inden den 23. september 2018, medmindre sådant indhold er nødvendigt for aktive administrative processer i forbindelse med de opgaver, som det offentlige organ varetager.
- 2) Forud-indspillede tidsafhængige medier, der er offentliggjort inden den 23. september 2020.
- 3) Tidsafhængige livemedier.

- 4) Onlinekort og kortlægningstjenester, når væsentlige oplysninger gives på en tilgængelig digital måde omkring kort, der er bestemt til navigationsbrug.
- 5) Tredjepartsindhold, der hverken er finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af det pågældende offentlige organ.
- 6) Reproduktioner af genstande fra kulturhistoriske samlinger, der ikke kan gøres fuldt tilgængelige på grund af
  - a) uforenelighed med tilgængelighedskravene med enten konservering af den pågældende genstand eller reproduktionens autenticitet, eller
  - b) manglende automatiserede og omkostningseffektive løsninger, der ukompliceret kan udtage teksten fra manuskripter eller andre genstande fra kulturhistoriske samlinger og omforme den til indhold, der er forenelig med tilgængelighedskravene.
- 7) Indhold på ekstranet og intranet, som er offentliggjort inden den 23. september 2019, indtil sådanne websteder undergår en væsentlig revision.
- 8) Indhold på websteder og i mobilapplikationer, der kvalificeres som arkiver, som hverken er opdateret eller revideret efter den 23. september 2019.

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Offentligt organ: Statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller en eller flere af sådanne offentligretlige organer, hvis disse sammenslutninger er oprettet specifikt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter.
- 2) Offentligretlige organer: Organer, der

¹⁾ Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, EU-Tidende 2016 nr. L 327, side 1.

- a) er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter,
  - b) er juridiske personer, og
  - c) for mere end halvdelens vedkommende finansieres af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller af andre offentligretlige organer eller er underlagt ledelsesmæssig kontrol af disse myndigheder eller organer eller har en bestyrelse eller direktion eller et tilsynsråd, hvor mere end halvdelen af medlemmerne udpeges af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller andre offentligretlige organer.
- 3) Mobilapplikationer: Applikationssoftware, der er udformet og udviklet af eller på vegne af offentlige organer til brug for den brede offentlighed på mobile enheder.
  - 4) Tidsafhængige medier: Medier af følgende typer: kun audio, kun video, audio og video, audio eller video kombineret med interaktion, samt audio og video kombineret med interaktion.
  - 5) Genstande fra kulturhistoriske samlinger: Privat eller offentligt ejede goder, der har historisk, kunstnerisk, arkæologisk, æstetisk, videnskabelig eller teknisk interesse, og som indgår i samlinger, der konserveres af kulturelle institutioner herunder biblioteker, arkiver og museer.

Krav til websteders og mobilapplikationers tilgængelighed

§ 3. Offentlige organer skal sikre, at deres websteder og mobilapplikationer er mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste ved at opfylde de standarder eller tekniske specifikationer, som fastsættes i medfør af stk. 4.

Stk. 2. Vurderer det offentlige organ, at overholdelse af krav om tilgængelighed i stk. 1 vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde, kan det offentlige organ vælge at undlade at overholde kravene. Det offentlige organ skal ved vurderingen tage hensyn til

- 1) det offentlige organs størrelse, ressourcer og art, og
- 2) de anslåede omkostninger og fordele for det offentlige organ i forhold til de anslåede fordele for personer med handicap under hensyntagen til hyppigheden og varigheden af brugen af det specifikke websted eller den specifikke mobile applikation.

Stk. 3. Undlader det offentlige organ at overholde krav om tilgængelighed i stk. 1, skal organet i tilgængelighedserklæringen, jf. § 4, redegøre for de dele af kravene, som ikke kunne overholdes, og om muligt anvise et tilgængeligt alternativ.

Stk. 4. Ministeren for offentlig innovation fastsætter, hvilke standarder eller tekniske specifikationer, der skal være opfyldt for, at et websted eller en mobilapplikation formodes at være i overensstemmelse med krav om tilgængelighed i stk. 1.

Tilgængelighedserklæring

§ 4. De offentlige organer skal offentliggøre og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring i et tilgængeligt format om deres websteder og mobilapplikationers overholdelse af denne lov.

Stk. 2. Tilgængelighedserklæringen skal offentliggøres på det offentlige organs websted. For så vidt angår mobilapplikationer kan tilgængelighedserklæringen i stedet offentliggøres sammen med andre oplysninger, der fremgår, der hvor applikationen downloades.

Stk. 3. Ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler for tilgængelighedserklæringen, herunder regler om udformning, standarder, indhold, opdateringsfrekvens m.v.

Monitorering og rapportering

§ 5. Digitaliseringsstyrelsen monitorerer periodisk de offentlige organers overholdelse af § 3, stk. 1.

Stk. 2. Ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler for monitoreringen, herunder krav om indrapportering, proces, frekvens m.v.

Tilsyn og håndhævelse

§ 6. Digitaliseringsstyrelsen fører tilsyn med offentlige organers overholdelse af § 3, stk. 1, om offentlige organer har været berettiget til at undtage indhold efter § 3, stk. 2, og med offentlige organers overholdelse af § 4, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 3.

Stk. 2. Digitaliseringsstyrelsen beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

Stk. 3. De offentlige organer skal på anmodning give Digitaliseringsstyrelsen adgang til at tilgå alle løsninger, som er beskyttet af login.

Stk. 4. Digitaliseringsstyrelsen kan ved overtrædelse af § 3 stk. 1 og 2, § 4, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 3, meddele påbud om, at det offentlige organ skal,

- 1) gøre konkret indhold tilgængeligt,
- 2) sikre en fyldestgørende og opdateret tilgængelighedserklæring, eller
- 3) anvise konkret tilgængeligt alternativ.

Stk. 5. Digitaliseringsstyrelsen udøver sin tilsynsvirksomhed i henhold til denne lov i fuld uafhængighed.

Stk. 6. Digitaliseringsstyrelsens afgørelser i forbindelse med tilsynsvirksomhed efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Ministeren for offentlig innovation fører tilsyn med Digitaliseringsstyrelsen efter denne bestemmelse.

Ikrafttræden

§ 7. Loven træder i kraft den 23. september 2018.

Stk. 2. Loven finder anvendelse fra den 23. september 2019 på offentlige organers websteder, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Loven finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Loven finder anvendelse fra den 23. juni 2021 på offentlige organers mobilapplikationer.

Færøerne og Grønland

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for rigsmyndighederne på Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets hovedindhold
  - 2.1. Krav til offentlige organers websteder og mobilapplikationer
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Direktivets indhold
    - 2.1.3. Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
  - 2.2. Krav om tilgængelighedserklæring, monitorering og håndhævelse
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Direktivets indhold
    - 2.2.3. Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning
3. Forholdet til anden relevant lovgivning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Lovforslagets formål og baggrund

Hensigten med lovforslaget er implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (webtilgængeligheds-direktivet).

Direktivets formål er at gøre offentlige organers websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for brugere, navnlig for personer med handicap.

Det fremgår af Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilgængelighed af offentlige organers websteder COM(2012) 721 final af 3. december 2012, at antallet af mennesker med funktionsnedsættelser eller handicap i 2012 anslås til at være 80 mio. mennesker i Europa, og at dette tal kan stige i takt med, at EU's befolkning ældes. Det fremgår endvidere af direktivforslaget, at direktivet specifikt er rettet mod offentlige organer, da disse tilbyder information og tjenesteydelser, der har stor betydning for borgerne. Europa-Kommissionen forventer, at en harmonisering af de europæiske regler på tilgængelighedsområdet vil føre til et større marked for udvikling af tilgængelige websteder, og at dette vil medføre billigere webtilgængelighed og flere tilgængelige websteder. På den baggrund vil en harmonisering af de europæiske regler gavne virksomheder, offentlige organer og borgere.

Internettet er en vigtig informationskilde, som samtidig giver adgang til en lang række tjenester. Særligt på de offentlige organers websteder kan findes vigtig information, som i mange tilfælde er nødvendig for borgernes deltagelse i samfundet. De offentlige organers websteder er tillige indgangen til borgernes digitale kommunikation med de offentlige organer. Det er derfor i stigende grad væsentligt, at den

altovervejende hovedpart af befolkningen har adgang til indhold på offentlige organers websteder og i mobilapplikationer og kan få fuld glæde af dem.

Formålet med lovforslaget er derfor i overensstemmelse med direktivets indhold at gøre det nemmere for personer med handicap at benytte offentlige organers websteder og mobilapplikationer.

Hensigten med loven er at fastsætte krav om, at offentlige organer skal anvende bestemte standarder for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige. Det betyder eksempelvis, at billeder skal forsynes med billedtekst, så blinde og personer med synsnedsættelse kan få læst op, at der er et billede på siden, og hvad der fremgår af det pågældende billede. Et andet eksempel er, at det skal være muligt at navigere på et websted uden brug af computermus eller andet pegeredskab, da det kan være svært for personer med visse handicaps at bruge en sådan. Videoer skal tekstes for, at døve og hørehæmmede kan få adgang til teksten, og det skal også være muligt at lytte til tekst, hvis belysningen ikke er optimal eller at læse undertekster til en video, hvis lyden ikke er god. Simple ændringer vil gøre webstederne og mobilapplikationer mere brugervenlige, og vil dermed gøre det nemmere for alle at anvende disse tjenester.

Lovforslaget medfører tillige, at de offentlige organer skal offentliggøre og ajourføre erklæringer om, i hvilket omfang deres websteder og mobilapplikationer lever op til tilgængelighedskravene (tilgængelighedserklæringer).

Det er forventningen, at borgerne vil nyde godt af bredere adgang til offentlige tjenester via websteder og mobilapplikationer, og at borgerne vil modtage tjenesteydelser og oplysninger, der letter deres hverdag og udøvelse af deres ret-

tigheder. Derudover er det forventningen, at borgerne vil blive mere selvhjulpne og dermed i mindre grad rette fysisk og telefonisk kontakt til de offentlige organer.

Øget tilgængelighed vil således gavne såvel borgere som de offentlige organer.

Lovforslaget medfører endvidere, at offentlige organers websteder og mobilapplikationer løbende skal monitoreres på baggrund af en monitoreringsmetode fastsat af Europa-Kommissionen.

Derudover medfører lovforslaget, at Digitaliseringsstyrelsen fører tilsyn med, at de offentlige organers websteder og mobilapplikationer overholder lovforslagets krav om tilgængelighed.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Krav til offentlige organers websteders og mobilapplikationers tilgængelighed

2.1.1. Gældende ret

Området er ikke lovreguleret i dag.

Regeringen, KL og Danske Regioner indgik i 2007 en aftale om anvendelse af syv sæt af obligatoriske åbne standarder for software i det offentlige, herunder standarder for tilgængelige websteder (WCAG – Web Content Accessibility Guidelines). Denne aftale indebærer pr. 1. januar 2008, at nye offentlige websteder eller eksisterende websteder, der ændres i opbygning eller layout, skal overholde WCAG 2.0 på niveau AA.

Det fremgår af IT- og Telestyrelsens, nu Digitaliseringsstyrelsen, ”Vejledning om anvendelse af åbne standarder i din myndighed” fra oktober 2007, at god forvaltningsskik foreskriver, at regler og anbefalinger så vidt muligt skrives og udvikles teknologineutralt og produktneutralt. Tilsvarende bør den offentlige forvaltning basere sin borger- og virksomhedsvendte digitale forvaltning på kendte og tilgængelige datastandarder, der understøttes af en lang række producenter. Endvidere fremgår det af vejledningen, at forvaltningen i sit teknologivalg blandt andet bør søge at begrænse de tekniske udgifter og administrative byrder for borgere eller virksomheder, der ønsker at kommunikere digitalt med forvaltningen. Der skal ligeledes indtænkes et særligt hensyn til tilgængelighed for blandt andre syns-, bevægelses- og hørehæmmede borgere og medarbejdere. Derudover fremgår det, at offentlige myndigheders hjemmesider baseres på en række standarder med henblik på at sikre, at de er tilgængelige for alle borgere og virksomheder. Ved at de offentlige myndigheder benytter de obligatoriske standarder, sikres det, at hjemmesiderne er så fremtidssikrede som muligt og kan bruges bredt på tværs af platforme og værktøjer. Ikke mindst sikres det, at alle borgere har mulighed for digital adgang til det offentlige. Desuden fremgår det af vejledningen, at det primære virkefelt for obligatoriske, åbne standarder for netsteder og sikring af tilgængelighed er alle offentlige hjemmesider, der udarbejdes af myndigheder, som er dækket af aftalen om anvendelse af åbne standarder for software i det offentlige. Anvendelsen af de obligatoriske, åbne standarder for offentlige hjemmesider fordrer, at myndighederne an-

vender HTML, XHTML og CSS på den af W3C foreskrevne måde, og at myndighederne efterlever WCAG level AA, der skal sikre tilstrækkelig grad af tilgængelighed.

De offentlige myndigheder skal således allerede i dag anvende de standarder for websteder, der følger af aftalen fra 2007, som har været gældende siden 2008.

2.1.2. Direktivets indhold

Webtilgængeligheds-direktivet fastlægger, at offentlige organer skal gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for borgerne.

I direktivets artikel 1, nr. 3 og 4, opregnes hvilke organer og hvilket indhold, som er undtaget fra direktivets krav.

Kravet om, at websteder og mobilapplikationer skal være tilgængelige, omfatter alle offentlige organer, herunder staten, regionale og lokale myndigheder samt offentligretlige organer, som er defineret i direktivets artikel 3, stk. 1.

Dette indebærer efter direktivets artikel 4, at de offentlige organer træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste.

Direktivet giver efter artikel 5 mulighed for, at offentlige organer kan undtage bestemt indhold fra tilgængelighedskravene, hvis det måtte pålægge dem en uforholdsmæssig stor byrde. I den forbindelse skal de offentlige organer tage hensyn til relevante forhold, når de vælger at undtage indhold.

Der er endvidere i webtilgængeligheds-direktivet artikel 6 indsat en formodningsbestemmelse, hvoraf det fremgår, at hvis indhold på websteder og mobilapplikationer opfylder harmoniserede standarder, formodes tilgængelighedskravene at være opfyldt.

2.1.3. Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Der bliver i webtilgængeligheds-direktivet anvendt definitionen ”offentligt organ”. Offentligt organ er en definition, som udspringer af EU-retten. Offentlige organer dækker flere organer, end det er fastsat i lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven) Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne til § 2 nedenfor.

De undtagelser, som er fastsat i direktivets artikel 1, stk. 3 og 4, bliver i samme omfang videreført i lovforslagets § 1, stk. 4 og 5.

Det fremgår af webtilgængeligheds-direktivets artikel 4, at principperne for tilgængelighed er opfattelighed, anvendelighed, forståelighed og robusthed. Disse termer stammer fra de fire hovedprincipper i WCAG, som er inkorporeret i EN 301 549 V1. 1.2 (2015-04), hvor WCAG samler relevante krav, teknikker og succeskriterier under de forskellige principper. Disse principper bliver i WCAG omsat til testbare succeskriterier, der gør det muligt at gøre indhold på websteder og mobilapplikationer mere tilgængeligt.

Med tilgængelighed forstås de principper og teknikker, der skal tages højde for i udformning, udvikling, vedligehold og opdatering af websteder og mobilapplikationer med henblik på at gøre disse mere tilgængelige for brugerne, navnlig personer med handicap, eksempelvis ved at websteder kan læses op og navigeres i med skærmlæser, at brugeren kan benytte webstedet uden at kunne pege med en mus, og at skriftstørrelsen kan sættes op til brugerens behov.

Tilgængelighedskravene er fastsat i medfør af webtilgængelighedsdirektivet og vil skulle supplere de almindelige forvaltningsretlige regler mv. Det vil således kunne opstå situationer med et vist overlap eller snitflader i forhold til blandt andet de gældende forvaltningsretlige regler og principper, herunder forvaltningsloven og offentlighedsloven. Dette gælder eksempelvis i forhold til de offentlige myndigheders vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, som fortsat skal efterleves, uanset om et websted eller en mobilapplikation vurderes at være i overensstemmelse med tilgængelighedskravene. Lovforslaget ændrer således ikke på det, der følger af de forvaltningsretlige regler og principper eller af offentlighedsloven.

Direktivets artikel 5 om uforholdsmæssigt store byrder bliver videreført i lovforslagets § 3, stk. 2. Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 3 og bemærkninger til § 3 nedenfor.

2.2. Krav om tilgængelighedserklæring, monitorering og håndhævelse

2.2.1. Gældende ret

Området er ikke lovreguleret i dag.

Aftalen mellem regeringen, KL og Danske Regioner gældende fra 1. januar 2008 om anvendelse af obligatoriske åbne standarder indeholder alene et krav om, at nye offentlige websteder eller eksisterende websteder fra den 1. januar 2008, der ændres i opbygning og/eller layout, skal overholde WCAG 2.0 på niveau AA. Desuden følger det af aftalen, at den enkelte offentlige myndighed skal redegøre for, hvis den ikke følger WCAG 2.0 AA, og årsagen hertil.

En offentlig myndighed kan således vælge ikke at basere løsningen på de relevante obligatoriske, åbne standarder, hvis den offentlige myndighed vurderer, at dette ikke er hensigtsmæssigt. Vurderes det, at kravet kan fraviges, skal den offentlige myndighed redegøre for årsagen hertil. Dette betyder, at den offentlige myndighed skal udarbejde en forklaring, der redegør nærmere for de omstændigheder, der i situationen ligger bag en fravigelse af kravet om overholdelse af det obligatoriske sæt af åbne standarder. Begrundelsen for at undlade at anvende de obligatoriske, åbne standarder kan blandt andet være, at det er væsentligt fordyrende i forhold til anvendelse af andre standarder, eller at det vil svække sikkerhedsniveauet væsentligt i forhold til anvendelse af andre standarder. Begrundelse vil også kunne være, at det vil medføre en væsentlig funktionel forringelse, der er direkte forårsaget af, at den er baseret på obligatoriske, åbne standarder, at det vil øge implementeringstiden markant, eller at det medfører konflikt med standarder, der på grund af internationale forpligtelser er gældende inden for enkeltområdet.

Krav og forudsætninger for fravigelse heraf udgør tilsammen en såkaldt følg-eller-forklar model.

2.2.2. Direktivets indhold

Det fremgår af webtilgængelighedsdirektivets artikel 7, at offentlige organer skal afgive en ajourført, detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring vedrørende deres websteders og mobilapplikationers overholdelse af direktivet. Det fremgår af direktivet, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring af de dele, der ikke er tilgængelige og årsagerne hertil. Derudover skal der være en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette det berørte offentlige organ om dets webstedes eller mobilapplikationens manglende overholdelse af de i direktivet fastsatte tilgængelighedskrav. Borgerne skal kunne anmode om de oplysninger, som ikke er tilgængelige. Endvidere skal der være et link til den håndhævelsesprocedure, som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken fra det offentlige organ. Det fremgår, at Europa-Kommissionen senest den 23. december 2018 vedtager gennemførelsesretsakter, der indeholder en standardtilgængelighedserklæring til brug for de offentlige organers afgivelse af tilgængelighedserklæringer.

Webtilgængelighedsdirektivets artikel 8 fastsætter, at medlemsstaterne periodisk skal monitorere, om de offentlige organers websteder og mobilapplikationer overholder de i loven fastsatte tilgængelighedsprincipper. Det fremgår, at Europa-Kommissionen senest den 23. december 2018 fastsætter en overvågningsmetode ved en gennemførelsesretsakt. Ifølge artikel 8, stk. 2, skal metoden, som Europa-Kommissionen fastsætter, være gennemsigtig, overførbart, sammenlignelig, reproducerbar og let at anvende.

Det fremgår af webtilgængelighedsdirektivets artikel 9, at der skal fastlægges en fyldestgørende og effektiv håndhævelsesprocedure for at sikre overholdelse af kravene i artikel 4, 5 og 7, stk. 1. Derfor skal medlemsstaterne fastsætte en håndhævelsesprocedure, som for eksempel kan være muligheden for at kontakte en ombudsmand, for at sikre en effektiv håndtering af de underretninger eller anmodninger, der modtages som led i overholdelsen af loven. Medlemsstaterne skal senest den 23. september 2018 meddele Europa-Kommissionen, hvem der er ansvarlig for håndhævelsen af direktivet.

2.2.3. Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Kravet om at udfylde en tilgængelighedserklæring betyder, at offentlige organer løbende skal vurdere, hvorvidt indholdet på organets egne websteder og mobilapplikationer er tilgængeligt, og hvilket indhold, der ikke er tilgængeligt. Det enkelte offentlige organ skal således have overblik over indholdet på organets egne websteder og mobilapplikationer for at kunne overholde dette krav.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivet, at det fastsættes, at de offentlige organer skal offentliggøre og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring vedrørende deres websteders og mobilappli-

kationers overholdelse af lovens krav. Det forudsættes, at dette sker ved, at de offentlige organer anvender den standard eller model for tilgængelighedserklæring, som fastsættes og offentliggøres af Europa-Kommissionen. Det vides ikke på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, hvordan tilgængelighedserklæringen bliver udformet af Europa-Kommissionen. Det foreslås derfor, at ministeren for offentlig innovation fastsætter nærmere regler herom. Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 4 og til lovbemærkningerne til § 4 nedenfor.

Digitaliseringsstyrelsen og det tidligere IT- og Telestyrelsen har før iværksat undersøgelser af tilgængeligheden af de offentlige myndigheders websteder, jf. rapport af 28. april 2008 om kortlægning af offentlige hjemmesiders overholdelse af WAI level A og AA, i rapport af 31. marts 2010 om kortlægning af udvalgte hjemmesiders overholdelse af WCAG 2.0, og rapport af 17. december 2012 om kortlægning af udvalgte hjemmesiders overholdelse af WCAG 2.0. I disse rapporter blev det kortlagt, hvordan de offentlige myndigheder overholdt den internationale standard WCAG 2.0 på niveau AA. Rapporten fra 2012 omfattede 206 websteder fordelt på 98 kommunale websteder, 82 statslige og regionale websteder og 26 websteder for portaler. Det er derfor vurderingen, at Digitaliseringsstyrelsen har den fornødne erfaring til at stå for monitoreringen af de offentlige organers overholdelse af lovens krav, og at Digitaliseringsstyrelsen vil kunne foretage denne monitorering på baggrund af den monitoreringsmetode, som Europa-Kommissionen fastsætter.

Det foreslås derfor, at opgaven med at monitorere, hvorvidt de offentlige organer overholder de fastsatte tilgængelighedskrav, placeres i Digitaliseringsstyrelsen. Det er forventningen, at Digitaliseringsstyrelsen i givet fald senest den 23. december 2021 vil skulle udarbejde den første monitoreringsrapport til Europa-Kommissionen og derefter hvert tredje år. Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 5 og til lovbemærkningerne til § 5 nedenfor.

Direktivet er meget bredt i sin formulering vedrørende håndhævelsesproceduren. Det vurderes således, at der er brede rammer for at fastsætte en national håndhævelsesprocedure.

Det vurderes, at håndhævelsesproceduren kan varetages af Digitaliseringsstyrelsen. Digitaliseringsstyrelsen har arbejdet kontinuerligt med tilgængelighed og opbygget de nødvendige kompetencer indenfor området. Digitaliseringsstyrelsen har tillige en vis erfaring med tilsyn på det digitale område, hvor Digitaliseringsstyrelsen blandt andet fører tilsyn på eIDAS-forordningens område.

Håndhævelsen af webtilgængelighedsdirektivet går ud på at sikre, at de offentlige organer lever op til de i loven fastsatte tekniske krav, og det vurderes, at Digitaliseringsstyrelsen vil kunne løse denne opgave.

Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 6 og til lovbemærkningerne til § 6 nedenfor.

3. Forholdet til anden relevant lovgivning

Der er ikke i dag lovregulering af offentlige organers forpligtelse til at gøre websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for brugere, herunder for personer med handicap.

Der er dog på europæisk plan fastsat en tilgængelighedsstandard (EN 301 549 V1. 1.2 (2015-04)), der fastsætter tilgængelighedsprincipper og tekniske krav på de fleste digitale områder, herunder for websteder og mobilapplikationer. Standarden er fastsat af den europæiske standardiseringsorganisation ETSI (Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation), CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation) og CENELEC (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering). I denne henvises til standarden WCAG 2.0 - Retningslinjer for tilgængeligt webindhold. WCAG definerer, hvordan webindhold kan gøres mere tilgængeligt for personer med handicap.

I Danmark blev WCAG vedtaget som en af de fællesoffentlige standarder for it-løsninger i forbindelse med aftale om anvendelse af åbne standarder i det offentlige, som blev indgået mellem regeringen, KL og Danske Regioner i oktober 2007. Aftalen trådte i kraft den 1. januar 2008, og forpligter således allerede de offentlige myndigheder til at anvende denne standard.

Danmark har den 13. juli 2009 tiltrådt FN's konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap. Af konventionens artikel 9 fremgår det, at deltagerstaterne, med henblik på at gøre det muligt for personer med handicap at få et selvstændigt liv og deltage fuldt ud i alle livets forhold, skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at personer med handicap på lige fod med andre har adgang til de fysiske omgivelser og transportmuligheder, den information og kommunikation, herunder informations-teknologi, kommunikationsteknologi og kommunikationssystemer, og de øvrige faciliteter og tilbud, der er åbne for eller gives offentligheden, både i byområder og i landdistrikter. Herunder skal deltagerstaterne fremme adgangen for personer med handicap til ny teknologi og nye systemer på informations- og kommunikationsområdet, herunder internettet. Webtilgængelighedsdirektivets præambel nummer 12 henviser til denne FN-konvention.

I dansk lovgivning findes eksempler på, at der er henvist til disse standarder.

Det er eksempelvis i udbudsloven (lov nr. 1564 af 15. december 2015) anført, at ved alle indkøb, som er beregnet til anvendelse af fysiske personer, skal der være opmærksomhed på, at de tekniske specifikationer skal fastsættes under hensyntagen til adgangsmuligheder for borgere med handicap eller design for samtlige brugere. Dette gælder uanset, om det er ordregivers personale eller andre persongrupper, eksempelvis offentligheden i almindelighed, der skal anvende det indkøbte. Hvis der er vedtaget obligatoriske retsakter på EU-niveau, kan kravet opfyldes ved at henvise til denne regulering i de tekniske specifikationer. Ved offentlige indkøb af websteder skal offentlige myndigheder derfor være opmærksom på, at disse løsninger skal være tilgængelige for

borgere med funktionsnedsættelse. Dette kan sikres ved, at der i de tekniske specifikationer henvises til, at standarden EN 301 549 V1. 1.2 (2015-04) – Accessibility requirements for public procurement of ICT products and services in Europe – skal overholdes.

Et andet eksempel på, at der i lovgivningen er henvist til disse standarder, er lovbemærkningerne til de fire bølge love om overgang til obligatorisk digital selvbetjening, jf. lov nr. 558 af 18. juni 2012, lov nr. 622 af 12. juni 2013, lov nr. 552 af 2. juni 2014 og lov nr. 742 af 1. juni 2015, hvor det forudsættes, at relevante myndigheder sikrer, at de digitale selvbetjeningsløsninger er brugervenlige og tilgængelige, så stadig flere borgere kan anvende og blive fortrolige med anvendelsen af de digitale løsninger. Løsninger skal leve op til fællesoffentlige standarder for it-løsninger, hvor disse er fastsat. Herunder de fællesoffentlige tilgængelighedsstandarder, som eksempelvis WCAG.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Standarden, der skal følges for at opnå tilgængelige websteder, har været gældende i Danmark for offentlige myndigheder siden 1. januar 2008 som følge af en aftale mellem regeringen, KL og Danske Regioner. Kravene til de offentlige organers websteder er således ikke nye. Kravet om tilgængelige mobilapplikationer er ikke omfattet af den ovenfor nævnte aftale, og er dermed nyt.

Vurderinger fra it-branchen vedrørende ekstraomkostninger ved at udvikle tilgængelige mobilapplikationer viser, at disse er ganske små. Kravet om, at de offentlige organers mobilapplikationer skal være tilgængelige, forventes således ikke at medføre væsentlige ekstraomkostninger. Hertil kommer, at kravet om tilgængelige mobilapplikationer først gælder fra den 23. juni 2021, og det vurderes derfor, at der er god tid til omstilling og til at tage højde for kravet ved udvikling af nye mobilapplikationer.

Lovforslaget omfatter også offentligretlige organer, der ikke er omfattet af aftalen mellem regeringen, KL og Danske Regioner fra 2007. Der forventes ikke at være væsentlige ekstraomkostninger for de enkelte offentligretlige organer ved at tilgængeliggøre disse offentligretlige organers eksisterende websteder, hvis de ikke er tilgængelige ved lovens ikrafttræden, da det forventes, at hovedparten af offentligretlige organers websteder er af mindre størrelse og kompleksitet og dermed lettere at gøre tilgængelige.

Der foreligger ikke eksakte opgørelser over antallet af offentligretlige organer. Bemærkningerne til udbudsloven, jf. Folketingstidende 2015-2016, A, L 19 som fremsat, side 77, angiver nogle eksempler på offentligretlige organer. De er blandt andet almene boligforeninger, universiteterne, Sund & Bælt Holding A/S, Metroselskabet I/S, Statens og Kommunernes Indkøbsservice (SKI) og Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Opremsningen er ikke udtømmende.

For at vurdere, om et organ er et offentligretligt organ, vil der for hvert enkelt organ skulle tages stilling til, hvorvidt disse er offentligt finansieret, offentligt styret mv.

Håndhævelsesopgaven forventes at medføre marginale merudgifter svarende til et årsværk i Digitaliseringsstyrelsen. Derudover forventes håndhævelsesopgaven at medføre ekstraomkostninger til test og stikprøver af tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer estimeret til 250.000 kr. årligt.

Det vurderes, at lovforslaget har mindre administrative konsekvenser for det offentlige, som løbende vil skulle opdatere tilgængelighedserklæringen, der skal afgives på det offentlige organs websted.

Derudover kan der være mindre økonomiske og administrative konsekvenser forbundet med de af Europa-Kommisjonen udarbejdede retsakter vedrørende monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen. Monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen bliver fastsat ved gennemførelsesretsakter senest den 23. december 2018.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

På trods af, at lovforslaget er rettet mod offentlige organer, vurderes det, at lovforslaget kan medføre økonomiske og administrative konsekvenser for de af de omfattede offentligretlige organer, som opererer på markedsmæssige vilkår. Konsekvenserne vurderes imidlertid ikke til at være væsentlige.

De administrative konsekvenser består i, at de omfattede offentligretlige organer skal anvende bestemte standarder for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for brugere med handicap.

Derudover består de administrative konsekvenser i, at de offentligretlige organer skal offentliggøre og ajourføre erklæringer om, i hvilket omfang deres websteder og mobilapplikationer lever op til tilgængelighedskravene (tilgængelighedserklæringer). Tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring af de dele, der ikke er tilgængelige og årsagerne hertil. Derudover forventes det at blive fastsat, at der skal være en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette det berørte offentligretlige organ om dets websteds eller mobilapplikations manglende overholdelse af de i direktivet fastsatte tilgængelighedskrav. Borgerne skal kunne anmode om de oplysninger, som ikke er tilgængelige. Endvidere skal der være et link til den håndhævelsesprocedure, som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken fra det offentligretlige organ.

Lovforslaget har i udkastform været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER). TER vurderer, at lovforslaget samlet medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. årligt. TER's vurdering baseres på en antagelse om, at offentligretlige organer i et vist omfang allerede har gjort deres websteder og mobilapplikationer tilgængelige for brugere med handicap, samt at antallet af offentligretlige organer, der opererer under mar-

kedsmæssige vilkår og omfattes af lovforslagets krav, vil være få.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget forventes at få positive administrative konsekvenser for borgerne, da flere vil kunne benytte de offentlige organers websteder og mobilapplikationer og dermed de digitale services. Lovforslaget forventes endvidere at få positive administrative konsekvenser for borgerne, da det indfører muligheden for at kontakte et tilsyn. Det er fastsat, at Digitaliseringsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, så styrelsen kan udføre sit tilsyn i fuld uafhængighed. Dette kan anses som en vis begrænsning i borgernes administrative muligheder.

7. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016, s. 1).

Der er tale om et direktiv, som skal implementeres i national ret. Der er tale om et minimumsdirektiv, og der er mulighed for at indføre mere vidtgående regler i medlemssta-

terne. Dette lovforslag går ikke videre end de minimumsbestemmelser, som er fastsat i direktivet.

Direktivet skal være implementeret i national ret senest den 23. september 2018.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. september 2017 til den 25. oktober 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Banedanmark.dk, BL – Danmarks almene boliger, CBS, Danmarks Private Skoler, Dansk Erhverv, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Dansk IT, Danske Regioner, Datatilsynet, Design og Medieproduktion, Det Centrale Handicapråd, DI Digital, Diversa, DSB, DTU, Foreningen af Kommunale it-chefer, Foreningen for Dansk Internet Handel, Grakom - Brancheorganisationen for Kommunikation, Institut for menneskerettigheder, IT-Branchen, ITU, KL, KOMBIT, Kreakom - Kreativitet og Kommunikation, Københavns Universitet, Landsforeningen af Menighedsråd, Lederforeningen for VUC, LOS – De private sociale tilbud, Lønmodtagernes dyrtidsfond, MetroSelskabet, Microsoft i Danmark, Naviair, Ombudsmanden, Private Gymnasier og studenterkurser, Prosa, Roskilde Universitet, Sensus, Siteimprove, SKI, Sund og Bælt, Syddansk Universitet og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindredgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Standarden, der skal følges for at opnå tilgængelige websteder, har været gældende i Danmark for offentlige myndigheder siden 1. januar 2008, kravene til de offentlige organers websteder er således ikke nye.</p> <p>Kravet om, at de offentlige organers mobilapplikationer skal være tilgængelige, forventes ikke at medføre væsentlige ekstraomkostninger.</p> <p>Der forventes ikke at være væsentlige ekstraomkostninger for de enkelte offentligtretlige organer ved at tilgængeliggøre disse offentligtretlige organers eksisterende websteder, hvis de ikke er tilgængelige ved lovens ikrafttræden, da det forventes, at hovedparten af offentligtretlige organers websteder er af min-</p>

		<p>dre størrelse og kompleksitet og dermed lettere at gøre tilgængelige.</p> <p>Håndhævelsesopgaven forventes at medføre marginale merudgifter svarende til et årsværk i Digitaliseringsstyrelsen. Derudover forventes håndhævelsesopgaven at medføre ekstraomkostninger til test og stikprøver af tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer estimeret til 250.000 kr. årligt.</p> <p>Derudover kan der være økonomiske konsekvenser forbundet med de af Europa-Kommissionen udarbejdede retsakter vedrørende monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Det vurderes, at lovforslaget har mindre administrative konsekvenser for det offentlige, som løbende vil skulle opdatere tilgængelighedserklæringen, der skal afgives på det offentlige organs websted.</p> <p>Derudover kan der være administrative konsekvenser forbundet med de af Europa-Kommissionen udarbejdede retsakter vedrørende monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen væsentlige konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Lovforslaget forventes at få positive konsekvenser for borgerne, da flere vil kunne benytte de offentlige organers websteder og mobilapplikationer.</p> <p>Lovforslaget forventes endvidere at få positive administrative konsekvenser for borgerne, da det indfører muligheden for at kontakte et tilsyn.</p>	<p>Det er fastsat, at Digitaliseringsstyrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, så styrelsen kan udføre sit tilsyn i fuld uafhængighed.</p> <p>Dette kan anses som en vis begrænsning i borgernes administrative muligheder.</p>
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/2102/EU af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016, s. 1).	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Området er ikke lovreguleret i dag, men regeringen, KL og Danske Regioner indgik i 2007 en aftale om anvendelse af syv sæt af obligatoriske åbne standarder for software i det offentlige, herunder standarder for tilgængelige websteder (WCAG – Web Content Accessibility Guidelines). Denne aftale indebærer, at nye offentlige websteder eller eksisterende websteder, der ændres i opbygning eller layout, siden 1. januar 2008 har skullet overholde WCAG 2.0 på niveau AA.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på offentlige organers websteder og mobilapplikationer, jf. dog stk. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre gennemførelse af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 2. Bestemmelsen afgrænser lovforslagets anvendelsesområde og fastslår, at lovforslaget omfatter offentlige organers websteder og mobilapplikationer.

Der henvises til definitionen af offentlige organer i den foreslåede § 2, nr. 1 og 2, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 2, nr. 1 og 2, nedenfor.

Lovforslaget omfatter websteders og mobilapplikationers indhold for så vidt angår både tekstlige og ikke-tekstlige oplysninger, dokumenter og formularer, som kan downloades, samt tovejsinteraktion, eksempelvis udfyldning af digitale formularer og gennemførelse af autentifikations-, identifikations- og betalingsprocesser.

Der henvises til definitionen af mobilapplikationer i den foreslåede § 2, nr. 3, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 2, nr. 3, nedenfor.

Det foreslås i stk. 2, at stk. 1 finder ikke anvendelse på skoler og uddannelsesinstitutioner på Undervisningsministeriets område, der ikke henregnes til den offentlige forvaltning, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 1 og 2. Skoler og uddannelsesinstitutioner, der ikke henregnes til den offentlige forvaltning, skal dog gøre indhold tilgængeligt på websteder og mobilapplikationer, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 5, som fastslår, at der er mulighed for at undtage skoler, børnehaver og vuggestuer, med undtagelse af indhold, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

I det foreslåede stk. 2 er det fastsat, at skoler og uddannelsesinstitutioner på Undervisningsministeriets område, der henregnes til den offentlige forvaltning, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 1 og 2, vil være omfattet af lovforslaget. Det vil således være den traditionelle afgrænsning af den offentlige forvaltning i dansk ret, der gør sig gældende. Denne afgrænsning er velkendt på Undervisningsministeriets område for skolerne og indebærer, at skoler og uddannelsesinstitutioner, der ikke henregnes til den offentlige forvaltning, traditionelt har frihed til at udtænke lokale løsninger, der dækker de relevante behov uden, at der fra centralt hold stilles spe-

cifikke og ensartede krav hertil, som det kan være tilfældet på tværs af de offentlige skoler. Loven vil således ikke gælde for skoler og uddannelsesinstitutioner, som er organiseret på privatretligt grundlag. Med skoler og uddannelsesinstitutioner skal forstås dem, som hører under Undervisningsministeriets ressort. Skoler og uddannelsesinstitutioner oprettet på privatretligt grundlag vil være omfattet af begrebet offentligretlige organer, derfor er henvisningen til forvaltningslovens § 1, stk. 1 og 2, sat ind i lovforslaget, så skoler og uddannelsesinstitutioner, som er oprettet på privatretligt grundlag er undtaget for lovforslaget. Indhold på websteder og mobilapplikationer, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner, er dog omfattet af lovens anvendelsesområde.

Med væsentlige administrative onlinefunktioner skal blandt andet forstås den obligatoriske online skoleindskrivning eller tilsvarende digitale selvbetjeningsløsninger mv., som er væsentlig for alle borgere, herunder personer med handicap, at kunne tilgå. Det vil derfor være et krav, at skoleindskrivning skal opfylde de i loven fastsatte krav om tilgængelighed, selvom skoler og uddannelsesinstitutioners websteder og mobilapplikationer er undtaget for lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i stk. 3, at stk. 1 ikke finder anvendelse på privatinstitutioner efter dagtilbudsloven § 19, stk. 5. Privatinstitutioner efter dagtilbudsloven § 19, stk. 5, skal dog gøre indhold tilgængeligt på websteder og mobilapplikationer, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

Loven vil ikke gælde for privatinstitutioner efter dagtilbudslovens § 19, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 748 af 20. juni 2016 om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge. Indhold på websteder og mobilapplikationer, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner, er dog omfattet af lovens anvendelsesområde, uanset om privatinstitutionen henregnes til den offentlige forvaltning eller er organiseret på privatretligt grundlag.

Med væsentlige administrative onlinefunktioner skal blandt andet forstås digital opskrivning til plads i dagsinstitution eller tilsvarende digitale selvbetjeningsløsninger mv., som er væsentlig for alle borgere, herunder personer med handicap, at kunne tilgå. Det vil derfor være et krav, at opskrivning til plads i dagsinstitution skal opfylde de i loven fastsatte krav om tilgængelighed, selvom privatinstitutioners websteder og mobilapplikationer er undtaget for lovens anvendelsesområde.

Det foreslås i stk. 4, at loven ikke finder anvendelse på websteder og mobilapplikationer, der tilhører:

- 1) Tv- og radioorganer, som er pålagt en public service forpligtelse.
- 2) NGO'er, der ikke leverer tjenesteydelser, som er væsentlige for offentligheden, eller som specifikt vedrører behovene hos eller er beregnet til personer med handicap.

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 3, litra a og b, og opregner organerne, som loven ikke finder anvendelse for.

Lovforslaget omfatter efter stk. 4, nr. 1, ikke tv- og radioorganer, der er pålagt en public service forpligtelse. Derfor finder loven ikke anvendelse på public service-medietjenesteudbydere websteder og mobilapplikationer. Derfor vil blandt andet Danmarks Radio og det landsdækkende TV2 ikke være omfattet af loven. Bestemmelsen er indsat, da Danmarks Radio og TV2 er at betragte som offentlige organer.

Der henvises til definitionen af offentlige organer i den foreslåede § 2, nr. 1, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 2, nr. 1, nedenfor.

Derudover omfatter lovforslaget efter stk. 4, nr. 2, ikke visse ikke-statslige organisationer (NGO'er), som er frivillige selvejende organer, der er oprettet for hovedsagelig at forfølge mål uden gevinst for øje, og som leverer tjenesteydelser, der ikke er væsentlige for offentligheden, eksempelvis tjenesteydelser, som statslige, regionale eller lokale myndigheder ikke direkte kræver, eller tjenesteydelser, som ikke specifikt imødekommer navnlig personer med handicaps behov. For at undgå at pålægge sådanne NGO'er en uforholdsmæssig stor byrde finder loven ikke anvendelse på dem.

Det foreslås i *stk. 5*, at loven ikke finder anvendelse på følgende indhold på websteder og i mobilapplikationer:

- 1) Dokumentformater, der er offentliggjort inden den 23. september 2018, medmindre sådant indhold er nødvendigt for aktive administrative processer i forbindelse med de opgaver, som det offentlige organ varetager.
- 2) Forud-indspillede tidsafhængige medier, der er offentliggjort inden den 23. september 2020.
- 3) Tidsafhængige livemedier.
- 4) Onlinekort og kortlægningstjenester, når væsentlige oplysninger gives på en tilgængelig digital måde omkring kort, der er bestemt til navigationsbrug.
- 5) Tredjepartsindhold, der hverken er finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af det pågældende offentlige organ.
- 6) Reproduktioner af genstande fra kulturhistoriske samlinger, der ikke kan gøres fuldt tilgængelige på grund af
  - a) uforenelighed med tilgængelighedskravene med enten konservering af den pågældende genstand eller reproduktionens autenticitet, eller
  - b) manglende automatiserede og omkostningseffektive løsninger, der ukompliceret kan udtage teksten fra manuskripter eller andre genstande fra kulturhistoriske samlinger og omforme den til indhold, der er forenelig med tilgængelighedskravene.
- 7) Indhold på ekstranet og intranet, som er offentliggjort inden den 23. september 2019, indtil sådanne websteder undergår en væsentlig revision.
- 8) Indhold på websteder og i mobilapplikationer, der kvalificeres som arkiver, som hverken er opdateret eller redigeret efter den 23. september 2019.

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 4, litra a-h, og opregner indhold, som loven ikke finder anvendelse på. Der er i visse tilfælde mangel på automatiserede eller effektive og let anvendelige midler til at gøre visse typer offentliggjort indhold tilgængeligt. Derudover er lovforslagets anvendelsesområde indskrænket til indhold af websteder og mobilapplikationer, som faktisk kontrolleres af offentlige organer. Denne lov fastsætter på den baggrund bestemmelser om midlertidig eller permanent udelukkelse af visse typer indhold på websteder eller mobilapplikationer fra sit anvendelsesområde.

Med bestemmelsens *nr. 1* foreslås det, at dokumentformater, som er offentliggjort inden den 23. september 2018, ikke er omfattet af lovforslaget, medmindre dette indhold er nødvendigt for aktive administrative processer i forbindelse med de opgaver, som det offentlige organ varetager. Ved dokumentformater forstås dokumenter, som ikke primært er beregnet til webbrug, og som findes på websider, såsom Adobe Portable Document Format (PDF), Microsoft Office-dokumenter eller tilsvarende formater.

Det kan være omfattende for det enkelte offentlige organ at skulle gøre alle historiske dokumenter tilgængelige bagudrettet fra før lovens ikrafttrædelse og derfor er dokumentformater, som ikke er nødvendige for de aktive administrative processer, undtaget fra lovens anvendelsesområde. Det vil bero på en konkret vurdering, hvilke dokumenter der i det enkelte tilfælde indgår i en aktiv administrativ proces og dermed er omfattet af loven. Det vil for eksempel kunne være indhold af betydning for borgerens indberetning eller ansøgning i en selvbetjeningsløsning.

Med bestemmelsens *nr. 2* foreslås det, at loven kun gælder nye forud-indspillede tidsafhængige medier, som er offentliggjort efter den 23. september 2020. Ved forud-indspillede forstås, at der er tale om information, som ikke er live. Ligesom ovenfor er betragtningen, at det kan være omfattende for det enkelte organ at skulle gøre alle tidligere forud-indspillede tidsafhængige medier tilgængelige fra før lovens ikrafttrædelse. Der henvises til definitionen af tidsafhængige medier i den foreslåede § 2, nr. 4, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Med bestemmelsens *nr. 3* foreslås det, at tidsafhængige livemedier ikke er omfattet af loven. Der er tale om tidsafhængige livemedier, når information bliver optaget fra en virkelig begivenhed og det udsendes til modtageren uden anden forsinkelse end transmissionsforsinkelsen. Bliver live-transmissionen efterfølgende liggende online, gælder kravene for forud-indspillede medier. Tidsafhængige livemedier, som ligger online efter visningen i real-tid eller genudsendes efter liveudsendelsen, betragtes som forud-indspillede tidsafhængige medier og bør gøres tilgængelige inden 14 arbejdsdage fra datoen for den oprindelige udsendelse eller genudsendelse af de tidsafhængige medier, medmindre længere tid undtagelsesvist er nødvendigt.

Livemedier er ikke omfattet, da de med nuværende teknologi vil være for ressourcekrævende at gøre tilgængelige, og hvis de var omfattet af loven vil dette kunne bevirke, at livemedier ikke blev benyttet, hvor de gav merværdi for mange

af brugerne. Der henvises til definitionen af tidsafhængige medier i den foreslåede § 2, nr. 4, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 2, nr. 4, nedenfor.

Med bestemmelsens *nr. 4* foreslås det, at onlinekort og kortlægningstjenester ikke er omfattet af lovens bestemmelser, så længe der gives væsentlige tilgængelige informationer vedrørende kort, som er bestemt til navigationsbrug. Når kort er bestemt til navigationsbrug, til forskel fra geografisk beskrivelse, kan tilgængelige oplysninger være nødvendige for at hjælpe personer, som ikke kan benytte visuelle oplysninger eller komplekse navigationsfunktioner efter hensigten, til eksempelvis at finde steder eller områder, hvor der udbydes tjenesteydelser. Der bør derfor tilbydes et tilgængeligt alternativ såsom postadresser og nærliggende stoppesteder for offentlig transport eller navne på steder eller regioner, som det offentlige organ ofte allerede har adgang til, i et format, der er enkelt og læsbart for de fleste brugere. Kort og kortlægningstjenester er ikke omfattet af loven, da de med nuværende teknologi og kompenserende udstyr ikke er mulige at gøre tilgængelige på websteder og i mobilapplikationer.

Med bestemmelsens *nr. 5* foreslås det, at tredjepartsindhold, som hverken bliver finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af det offentlige organ, ikke er omfattet af loven. Undertiden oprettes der websteder og mobilapplikationer, hvor yderligere indhold senere kan tilføjes, eksempelvis et e-mailprogram, en blog, en artikel, som giver brugere mulighed for at tilføje kommentarer, eller applikationer, der understøtter indhold, som brugere bidrager med. Et andet eksempel kunne være en side såsom en portal eller et nyhedswebsted bestående af indhold, der er samlet fra adskillige bidragsydere, eller websteder, der løbende automatisk indsætter indhold fra andre kilder, såsom når reklamer indsættes dynamisk. Sådant tredjepartsindhold er ikke omfattet af denne lovs anvendelsesområde, forudsat at det hverken finansieres eller udvikles af det pågældende offentlige organ eller er under organets kontrol. Hvis formålet med offentlige organers websteder eller i offentlige organers mobilapplikationer eller sektioner af disse er at afholde høringer eller tilrettelægge forumdrøftelser, kan denne funktionalitet ikke betragtes som tredjepartsindhold og bør derfor være tilgængeligt, mens indholdet, som brugere bidrager med, der ikke er under det pågældende offentlige organs kontrol, ikke er omfattet. Undtagelsen er begrundet i det forhold, at organet ikke kan have ansvar for at gøre indhold tilgængeligt, den ikke kontrollerer.

Med bestemmelsens *nr. 6* foreslås det, at loven ikke omfatter reproduktioner af genstande fra kulturhistoriske samlinger, som ikke kan gøres fuldt tilgængelige på grund af enten formål, som fremgår af litra a og litra b.

I *litra a* fremgår, at det ikke kan gøres tilgængeligt grundet uforenelighed af tilgængelighedskravene med enten konservering af den pågældende genstand eller reproduktionens autenticitet (eksempelvis kontrast).

I *litra b* fremgår, at det ikke kan gøres tilgængeligt grundet manglende automatiserede og omkostningseffektive løsninger, der ukompliceret kan udtage teksten fra manuskript-

ter eller andre genstande fra kulturhistoriske samlinger og omforme den til indhold, der er forenelig med tilgængelighedskravene. Dette kan for eksempel gælde for håndskrevne dokumenter eller dokumenter sat med ældre og svært automatisk genkendelige skrifttyper. Det vil være for omfattende for den enkelte kulturhistoriske samling med den nuværende teknologi at stille krav om tilgængeliggørelse af samtlige digitale reproduktioner. Det ville kunne hindre den omfattende digitalisering af kulturarven, der finder sted.

Med bestemmelsens *nr. 7* foreslås det, at indhold på ekstranet og intranet, som er offentliggjort inden den 23. september 2019, ikke er omfattet af lovens bestemmelser, indtil disse websteder undergår en væsentlig revision. Ved ekstranet og intranet forstås websteder, som kun er tilgængelige for en lukket gruppe personer og ikke for offentligheden som sådan. Ved en væsentlig revision skal forstås eksisterende websteder, der nyudvikles eller undergår markante ændringer for hele webstedets design, interaktion, funktionalitet eller formål. Disse er ikke omfattet før 23. september 2019, da disse kun er udformet til og anvendes af et begrænset antal personer eksempelvis af ansatte på en arbejdsplads eller inden for en uddannelse. Med ekstranet forstås også systemer som SkoleIntra, MitBarn og BørneIntra.

Med bestemmelsens *nr. 8* foreslås det, at indhold på websteder og i mobilapplikationer, der kvalificeres som arkiver, og som hverken er opdateret eller redigeret efter den 23. september 2019, ikke er omfattet af lovens bestemmelser. Dette medfører, at arkivindhold, der hverken er nødvendigt for aktive administrative processer eller er opdateret eller redigeret efter den 23. september 2019, ikke er omfattet af loven. Endvidere kan rent teknisk vedligeholdelse ikke anses for at udgøre opdatering eller redigering af et websted eller en mobilapplikation. Rent teknisk vedligeholdelse fører dermed ikke til, at arkiver bliver omfattet af loven.

Til § 2

Området er ikke lovreguleret i dag.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at i denne lov forstås ved:

- 1) Offentligt organ: Statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller en eller flere af sådanne offentligretlige organer, hvis disse sammenslutninger er oprettet specifikt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter.
- 2) Offentligretlige organer: Organer, der
  - a) er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter,
  - b) er juridiske personer, og
  - c) for mere end halvdelens vedkommende finansieres af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller af andre offentligretlige organer eller er underlagt ledelsesmæssig kontrol af disse myndigheder eller organer eller har en bestyrelse eller direktion eller et tilsynsråd, hvor mere end halvdelen af medlemmerne udpeges af staten, regionale eller kom-

munale myndigheder eller andre offentligretlige organer.

- 3) Mobilapplikationer: Applikationssoftware, der er udformet og udviklet af eller på vegne af offentlige organer til brug for den brede offentlighed på mobile enheder.
- 4) Tidsafhængige medier: Medier af følgende typer: kun audio, kun video, audio og video, audio eller video kombineret med interaktion, samt audio og video kombineret med interaktion.
- 5) Genstande fra kulturhistoriske samlinger: Privat eller offentligt ejede goder, der har historisk, kunstnerisk, arkæologisk, æstetisk, videnskabelig eller teknisk interesse, og som indgår i samlinger, der konserveres af kulturelle institutioner herunder biblioteker, arkiver og museer.

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivet artikel 3, nr. 1-2, og nr. 6-8, og fastsætter en række definitioner. I den forslåede § 2 defineres lovens centrale begreber. Flere af definitionerne er centrale, idet de er med til at afgrænse anvendelsesområdet for loven. Eksempelvis har definitionen af »offentligretlige organer« betydning for, om et offentligt organ er omfattet af loven.

Med bestemmelsens *nr. 1* defineres begrebet »offentligt organ« som staten, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer, hvis disse sammenslutninger er oprettet med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter.

Der bliver i webtilgængeligheds-direktivet artikel 3, nr. 1, anvendt definitionen »offentligt organ«. Definitionen offentligt organ udspringer af EU-retten og omfatter flere organer, end den traditionelle afgræsning af offentlige myndigheder, som er omfattet af offentlighedsloven. Det betyder, at der vil være organer, som vil være omfattet af definitionen offentligt organ, som ikke vil være omfattet af offentlighedsloven.

Med bestemmelsens *nr. 2* defineres begrebet »offentligretlige organer« som organer, der opfylder betingelserne fastsat i litra a-c. Betingelserne i litra a-c er kumulative.

I henhold til *litra a* skal der være tale om organer, som er specielt oprettet med henblik på at imødekomme almenhedens behov af ikke-industriel eller ikke-kommerciel karakter.

Det følger af bestemmelsen, at organet skal være oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov. Organet vil derfor almindeligvis have opgaver, som generelt og traditionelt anses for at være opgaver, som det offentlige varetager. Dette kan eksempelvis være opgaver indenfor dag- eller døgntilbud til børn og voksne, miljø, sundhed, uddannelse, beskæftigelsesindsats eller opgaver på socialområdet. Kravet om, at et organ skal være oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, er opfyldt, når organet faktisk udøver aktiviteter med henblik på imødekomme af sådanne behov. Det faktum, at et organs aktiviteter kun for en lille dels vedkommende angår al-

menhedens behov, er uden betydning for, om organet opfylder betingelsen. Det betyder, at organet skal overholde reglerne i loven, selv når størstedelen af dens aktiviteter er af industriel og kommerciel karakter.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF betragtning nr. 10, at et organ, som fungerer på normale markedsvilkår, og som har til formål at skabe gevinst og bære tab forbundet med udøvelsen af sine aktiviteter, ikke er at betragte som et offentligretligt organ, idet almenhedens behov, som organet er oprettet med henblik på at imødekomme eller har fået til opgave at imødekomme, kan anses for at have industriel eller kommerciel karakter.

I henhold til *litra b* skal det være organer, der er juridiske personer.

At organet skal være en juridisk person betyder, at det pågældende subjekt skal være i stand til at bære rettigheder og forpligtelser. Selskaber med et CVR-nummer vil være at betragte som juridiske personer, ligesom interessentskaber og så vil være omfattet.

Endelig skal der i henhold til *litra c* være tale om organer, som overvejende finansieres af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller af andre offentligretlige organer, eller som er underlagt ledelsesmæssig kontrol af disse myndigheder eller organer, eller har en bestyrelse, en direktion eller et tilsynsråd, hvor mere end halvdelen af medlemmerne udpeges af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller andre offentligretlige organer.

Kravet i *litra c* indebærer, at såfremt mere end halvdelen af driften er finansieret af offentlige midler, vil organet være omfattet. Finansieringen må dog ikke have karakter af at være en modydelse eller et gensidigt forretningsforhold. Det har ingen betydning, at mere end halvdelen af organets drift kommer fra kontrakter med offentlige myndigheder, altså at organet eksempelvis har vundet en række udbud. Det er således kun de ydelser, der finansierer eller støtter det berørte organs aktiviteter ved et økonomisk bidrag uden en særlig kontraktuel præget modydelse, der vil udgøre offentlig finansiering.

At føre kontrol vil sige at være underlagt intensiv offentlig regulering, tilsyn eller lignende. En virksomhed, som er underlagt en offentlig myndigheds kontrol af regnskabsførelse, vil ikke være underlagt offentlig kontrol. Det skyldes, at den offentlige myndighed ikke kan påvirke de beslutninger, som virksomheden træffer i forhold til driften af virksomheden. Det er ikke tilstrækkeligt, at der er tale om, at driften er underlagt offentlig kontrol, og at det offentlige har en almindelig efterfølgende kontrol af for eksempel regnskab og lignende. Selvejende institutioner, der er oprettet på privatretligt grundlag, og som har driftsoverenskomst med en kommune, kan være underlagt et sådant kommunalt tilsyn, at de vil være omfattet af begrebet »offentligretligt organ«. Dette gælder, selvom kommunen ikke via ejerskab har mulighed for at udføre bestemmende indflydelse på institutionen. Kommunen skal dog have indflydelse på anden vis, eksem-

pelvis via kontrol med institutionens vedtægter, budget, personaleforhold mv.

Det betyder, at selvejende dagtilbud til børn (daginstitutioner, fritidsordninger, skoler), uddannelsesinstitutioner, plejehjem og anden ældreomsorg kan være omfattet af begrebet »offentligretligt organ«. Ligeledes kan institutioner med tilbud til udsatte grupper (forsorgshjem, kvindekrisecentre, væresteder mv.), som kommunen har driftsoverenskomst med, være omfattet af begrebet »offentligretligt organ«.

Statslige aktieselskaber, hvor ressortministeren kan vælge flertallet af bestyrelsesmedlemmerne, er også omfattet og vil være at betragte som et offentligretligt organ.

Som eksempler på offentligretlige organer kan nævnes Sund og Bælt Holding A/S, Metroselskabet I/S, Statens og Kommunernes Indkøbsservice (SKI), Lønmodtagernes Dyrstidsfond, Naviair, de almene boligorganisationer og universiteterne.

Med bestemmelsens *nr. 3* defineres begrebet »mobilapplikationer« som den applikationssoftware, der er udformet og udviklet af eller på vegne af offentlige organer til brug for den brede offentlighed på mobile enheder såsom smartphones og tablets. Begrebet mobilapplikationer dækker kun applikationer udviklet til smartphones og tablets. Begrebet mobilapplikationer omfatter ikke de mobile enheders operativsystemer, hvorfor den software, der kontrollerer disse enheder eller hardware, ikke er omfattet definitionen.

Med bestemmelsens *nr. 4* defineres begrebet »tidsafhængige medier« som medier, hvor der alene er tale om audio, hvor der alene er tale om video, eller hvor audio og video kombineres, hvor audio eller video kombineres med interaktion, samt hvor audio og video kombineres med interaktion, som eksempelvis en video med lyd, som kan startes, stoppes og pauses.

Med bestemmelsens *nr. 5* defineres begrebet »genstande fra kulturhistoriske samlinger« som privat eller offentligt ejede goder, der har historisk, kunstnerisk, arkæologisk, æstetisk, videnskabelig eller teknisk interesse, og som indgår i samlinger, der konserveres af kulturelle institutioner såsom biblioteker, arkiver og museer.

Til § 3

Området er ikke lovreguleret i dag.

Regeringen, KL og Danske Regioner har siden 2008 været omfattet af en aftale om anvendelse af obligatoriske, åbne standarder for software i det offentligt, herunder standarder for tilgængelige hjemmesider. På den baggrund har tilgængelighedskravene været gældende for offentlige myndigheder siden 2008.

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at offentlige organer skal sikre, at deres websteder og mobilapplikationer er mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste ved at opfylde de standarder eller tekniske specifikationer, som fastsættes i medfør af *stk. 4*.

Bestemmelsen er formuleret på baggrund af webtilgængelighedsdirektivets artikel 4 og fastsætter de tilgængelig-

hedskrav, som de offentlige organers websteder og mobilapplikationer skal leve op til.

Det foreslåede medfører, at de offentlige organer skal sikre, at deres websteder og mobilapplikationer er mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste.

Med »mere tilgængelige« skal forstås, at det ikke er alt indhold på de offentlige organers websteder og mobilapplikationer, der skal gøres tilgængeligt. Noget indhold vil være undtaget. Dette skal ses i lyset af, at der på visse områder mangler automatiserede eller effektive og let anvendelige tekniske midler til at gøre visse typer offentliggjort indhold tilgængeligt. Derudover vil der være indhold, som de offentlige organer ikke kan gøre tilgængeligt, fordi det vil pålægge den offentlige myndighed en uforholdsmæssig stor byrde. Det vil primært være indhold, som det offentlige organ fremadrettet lægger på deres websteder og mobilapplikationer, der skal gøres tilgængelige.

Ved opfattelighed forstås, at information og brugergrænsefladekomponenter skal præsenteres for brugere på måder, som de kan opfatte. Eksempelvis indebærer opfattelighed, at løsningen understøtter tekstbaserede alternativer. Alt indhold med lyd og video skal være gengivet med tekst, løsningens indhold skal kunne tilpasses og brugerfladen skal understøtte kontrast og kontrastfarver.

Ved anvendelighed forstås, at brugergrænsefladekomponenter og navigation skal kunne anvendes. Anvendelighed kan eksempelvis være, når der kan navigeres gennem hele løsningen ved at bruge tastaturet. Eventuelle tidsbegrænsninger skal kunne slås fra, hyppige blink skal undgås, og løsningen skal være navigerbar.

Ved forståelighed forstås, at information og betjening af brugergrænsefladen skal være forståelig. Som eksempel på forståelighed kan nævnes, at løsningens sprog fremgår på en måde, der kan benyttes af kompenserende udstyr. Løsningen skal være gjort forudsigelig, hvilket vil sige, at løsningen er uden overraskelser for brugeren. Brugeren skal kunne få hjælp til at udfylde formularer og rette fejl.

Ved robusthed forstås, at indhold skal være robust nok til at kunne anvendes på stabil vis af en bred vifte af brugere, herunder kompenserende teknologier som skærm-læsere og forstørrelsesværktøjer. Eksempelvis indebærer robusthed, at løsningen er kompatibel, hvilket vil sige, at opmærkningsproget er benyttet korrekt.

Det foreslås i *stk. 2*, at vurderer det offentlige organ, at overholdelse af krav om tilgængelighed i *stk. 1* vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde, kan det offentlige organ vælge at undlade at overholde kravene. Det offentlige organ skal ved vurderingen tage hensyn til

- 1) det offentlige organs størrelse, ressourcer og art, og
- 2) de anslåede omkostninger og fordele for det offentlige organ i forhold til de anslåede fordele for personer med handicap under hensyntagen til hyppigheden og varigheden af brugen af det specifikke websted eller den specifikke mobile applikation.

Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivets artikel 5, stk. 1-3. Bestemmelsen er en undtagelse til tilgængelighedskravene i stk. 1, og giver et offentligt organ mulighed for at undlade at gøre bestemt indhold på websteder og mobilapplikationer tilgængeligt, hvis det medfører en uforholdsmæssig stor byrde for det offentlige organ at overholde tilgængelighedskravet for det pågældende indhold. Bestemmelsen sikrer, at der er mulighed for at undtage indhold, hvor det ikke er muligt ud fra det offentlige organs ressourcer at gøre indholdet tilgængeligt. Der kan også være tale om tilfælde, hvor det ikke med rimelighed er muligt for et offentligt organ at gøre bestemt indhold fuldt tilgængeligt.

Ved uforholdsmæssig stor byrde forstås foranstaltninger, som vil pålægge et offentligt organ en uforholdsmæssig stor organisatorisk eller økonomisk byrde. Der kan også være tale om, at organets evne til at opfylde sit formål bringes i fare, eller der kan være tilfælde, hvor offentliggørelse af oplysninger, der er nødvendige eller relevante for de offentlige organers opgaver og tjenester, bringes i fare, hvis tilgængelighedskravene skal opfyldes fuldt ud. Endvidere kan der være tilfælde, hvor offentliggørelse af oplysninger, der er nødvendige eller relevante for de offentlige organers opgaver og tjenester bringes i fare. Ved vurderingen af om organer kan undlade at gøre indhold tilgængeligt, skal organet tage hensyn til de sandsynlige resulterende fordele eller ulemper for borgere, navnlig personer med handicap.

Bestemmelsen fastsætter, hvornår de offentlige organer kan fravige at overholde stk. 1.

I medfør af stk. 2, nr. 1, skal det offentlige organ tage hensyn til organets egen størrelse, ressourcer og art.

Derudover skal det offentlige organ i medfør af stk. 2, nr. 2, tage hensyn til de anslåede omkostninger og de fordele, som det pågældende offentlige organ opnår, set i forhold til de anslåede fordele for personer med handicap. Dette skal ske under hensyntagen til hyppigheden og varigheden af brugen af det specifikke websted eller den specifikke mobilapplikation.

Det er op til det enkelte offentlige organ selv at foretage en indledende vurdering af, om det vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde at gøre bestemt indhold tilgængeligt. Denne vurdering skal fremgå af tilgængelighedserklæringen, jf. § 4, stk. 1, hvoraf det skal fremgå, hvilket indhold som ikke kan gøres tilgængeligt grundet uforholdsmæssig stor byrde for organet.

Det foreslås i *stk. 3*, at undlader det offentlige organ at overholde krav om tilgængelighed i stk. 1, skal organet i tilgængelighedserklæringen, jf. § 4, redegøre for de dele af kravene, som ikke kunne overholdes, og om muligt anviser et tilgængeligt alternativ.

Bestemmelsen gennemfører webtilgængeligheds-direktivets artikel 5, stk. 4. Denne henviser til webtilgængeligheds-direktivets artikel 7, hvoraf det fremgår, hvad denne tilgængelighedserklæring vil komme til at indeholde. Det fremgår af direktivets artikel 7, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring vedrørende de dele af indholdet, der ikke er tilgængelige, årsagerne til, at dette ind-

hold ikke er tilgængeligt og i givet fald de tilgængelige alternativer, der er indført.

I medfør af bestemmelsen skal offentlige organer redegøre for, hvilket indhold som ikke er tilgængeligt på organets websted eller mobilapplikation. Denne redegørelse skal indgå i den tilgængelighedserklæring, som den offentlige myndighed skal afgive og offentliggøre i medfør af lovens § 4. Hensigten er, at det offentlige organ skal redegøre nærmere for den vurdering, som myndigheden har foretaget i medfør af stk. 2. Det skal således fremgå af tilgængelighedserklæringen, hvorfor det angivne indhold ikke er gjort tilgængeligt. Denne tilgængelighedserklæring bør, hvor det er relevant, omfatte de tilgængelige alternativer, der er indført. Med tilgængelige alternativer kan forstås et alternativ til videoer, der kan udleveres som tekst i et dokumentformat, konvertering af typisk PDF-dokument til et andet format m.v. Ofte vil det tilgængelige alternativ med fordel kunne aftales med brugeren, der har behov for det.

For nærmere oplysninger om, hvad der skal fremgå af tilgængelighedserklæringen henvises til bemærkningerne til § 4 nedenfor.

Det foreslås i *stk. 4*, at ministeren for offentlig innovation fastsætter, hvilke standarder eller tekniske specifikationer der skal være opfyldt for, at et websted eller en mobilapplikation formodes at være i overensstemmelse med krav om tilgængelighed i stk. 1.

Ministeren vil kunne fastsætte regler, der sikrer, at webtilgængeligheds-direktivets artikel 6, stk. 1-3, gennemføres.

Europa-Kommissionen offentliggør referencer til de harmoniserede standarder, som de europæiske standardiseringsorganer forventes at udarbejde. Det er hensigten, at når disse er offentliggjorte, vil ministeren fastsætte, at disse harmoniserede standarder skal opfyldes.

Indtil de harmoniserede standarder er offentliggjorte, er det hensigten, at ministeren for offentlig innovation fastsætter, at hvis webstedet eller mobilapplikationen opfylder den harmoniserede standard EN 301 549 V1. 1.2 (2015-04), og en eventuel senere opdatering af denne, henholdsvis de tekniske specifikationer, vil tilgængelighedskravene være opfyldt.

Med standard skal forstås en teknisk standard, der er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan, til gentagen eller konstant anvendelse, hvis overholdelse ikke er obligatorisk, og som er en international standard, europæiske standard, harmoniseret standard eller national standard. Standard er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1.

Til § 4

Området er ikke lovreguleret i dag.

Aftalen mellem regeringen, KL og Danske Regioner gældende fra 1. januar 2008 om anvendelse af obligatoriske åbne standarder indeholder alene et krav om, at nye offentlige websteder eller eksisterende websteder fra den 1. januar 2008, der ændres i opbygning og/eller layout, skal overholde WCAG 2.0 på niveau AA. Desuden følger det af aftalen, at

den enkelte offentlige myndighed skal redegøre for, hvis den ikke følger WCAG 2.0 AA og årsagen hertil.

En offentlig myndighed kan således ifølge aftale gældende fra 2008 vælge ikke at basere løsningen på de relevante obligatoriske, åbne standarder, hvis den offentlige myndighed vurderer, at dette ikke er hensigtsmæssigt. Vurderes det, at kravet kan fraviges, skal den offentlige myndighed give en redegørelse for årsagen hertil. Dette betyder, at den offentlige myndighed skal udarbejde en forklaring, der redegør nærmere for de omstændigheder, der i situationen ligger bag en fravigelse af kravet om overholdelse af det obligatoriske sæt af åbne standarder. Begrundelsen for at undlade at anvende de obligatoriske, åbne standarder kan blandt andet være, at det er væsentligt fordyrende i forhold til anvendelse af andre standarder, eller at det vil svække sikkerhedsniveauet væsentligt i forhold til anvendelse af andre standarder.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at de offentlige organer skal offentliggøre og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring i et tilgængeligt format om deres websteder og mobilapplikationers overholdelse af denne lov.

Bestemmelsen gennemfører webtilgængelighedsdirektivets artikel 7, stk. 1. Derfor fastsættes det, at offentlige organer skal offentliggøre og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring i et tilgængeligt format vedrørende deres websteder og mobilapplikationers overholdelse af loven.

Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 1, litra a-c, hvad denne tilgængelighedserklæring vil komme til at indeholde. Det fremgår af direktivet, at Europa-Kommissionen blandt andet vil fastsætte, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring vedrørende de dele af indholdet, der ikke er tilgængelige, årsagerne til, at dette indhold ikke er tilgængeligt og i givet fald de tilgængelige alternativer, der er indført. Det fremgår endvidere, at det vil blive fastsat, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette det berørte offentlige organ om dets websteds eller mobilapplikations manglende overholdelse af de i loven § 3, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav.

Hensigten med feedbackmekanismen er, at enhver har mulighed for at underrette det berørte offentlige organ om webstedets eller mobilapplikationernes manglende overholdelse af denne lovs tilgængelighedskrav og at anmode om de oplysninger, der er undtaget. Ved hjælp af feedbackmekanismen knyttet til en håndhævelsesprocedure skal det være muligt for brugere af offentlige organers websteder eller mobilapplikationer at anmode om de nødvendige oplysninger, herunder tjenesteydelser og dokumenter. Det offentlige organ bør som opfølgning på en rimelig og berettiget anmodning give de pågældende oplysninger på en fyldestgørende og passende måde inden for en rimelig frist.

Desuden forventes Europa-Kommissionen at fastsætte, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde et link til den

håndhævelsesprocedure, der er fastsat i § 6, og som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken.

Ministeren for offentlig innovation vil i medfør af den foreslåede § 4, stk. 3, fastsætte nærmere regler om tilgængelighedserklæringen, jf. nedenfor.

Det foreslås, at tilgængelighedserklæringen skal afgives af de offentlige organer om deres websteders og mobilapplikationers overholdelse af krav om tilgængelighed, der er fastsat i § 3, stk. 1.

De offentlige organer skal i medfør af bestemmelsen løbende vurdere, hvorvidt indholdet på organets egne websteder og mobilapplikationer er tilgængeligt, og hvilket indhold, der ikke er tilgængeligt. Det enkelte offentlige organ skal således have overblik over indholdet på organets egne websteder og mobilapplikationer for at kunne ajourføre en tilgængelighedserklæring.

Det foreslås i stk. 2, at tilgængelighedserklæringen skal offentliggøres på det offentlige organs websted. For så vidt angår mobilapplikationer kan tilgængelighedserklæringen i stedet offentliggøres sammen med andre oplysninger, der fremgår, der hvor applikationen downloades. Efter bestemmelsen skal de offentlige organer offentliggøre en standardtilgængelighedserklæring på det offentlige organs websted.

Tilgængelighedserklæringen for mobilapplikationer skal offentliggøres på det offentlige organs websted, som har udviklet mobilapplikationen, eller sammen med andre oplysninger, der anføres, når applikationen downloades fra for eksempel Apple's App Store eller Google's Google Play.

Mobilapplikationer kan hentes fra forskellige kilder, blandt andet private applikationsbutikker. Der bør sammen med beskrivelsen af mobilapplikationen, som brugerne får vist, inden de downloader en mobilapplikation, gives oplysninger om tilgængeligheden af mobilapplikationer fra offentlige organer, der downloades fra tredjepartskilder. Der vil eksempelvis kunne forklares i beskrivelsen af mobilapplikationen i Apple's App Store eller Google's Google Play, hvorvidt mobilapplikationen overholder krav om tilgængelighed. Dette pålægger ikke store platformudbydere at ændre deres applikationsdistributionsmekanismer, men pålægger i stedet de offentlige organer et krav om at gøre tilgængelighedserklæringen tilgængelig ved hjælp af eksisterende eller fremtidig teknologi.

Det foreslås i stk. 3, at ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler for tilgængelighedserklæringen, herunder regler om udformning, standarder, indhold, opdateringsfrekvens m.v.

Ministeren for offentlig innovation vil blandt andet fastsætte regler om, hvordan tilgængelighedserklæring skal udformes.

Det fremgår af webtilgængelighedsdirektivet, at Europa-Kommissionen vil udforme en standardtilgængelighedserklæring, som de offentlige organer vil skulle anvende. Europa-Kommissionen fastsætter denne standardtilgængelighedserklæring på baggrund af gennemførelsesretsakter. Se

nest den 23. december 2018 vedtager Europa-Kommissionen den første gennemførelsesretsakt.

Når standarderklæringen er udformet af Europa-Kommissionen, er det hensigten, at ministeren fastsætter regler om at denne eller den til enhver tid gældende standardtilgængelighedserklæring skal anvendes af de offentlige organer.

Ministeren vil desuden kunne fastsætte, hvilket format og indhold erklæringen skal have eventuelt med henvisning til den standarderklæring, som Europa-Kommissionen har udformet eller ved at udforme regler, der lægger sig op ad denne. Ministeren vil desuden kunne fastsætte regler om, hvordan og hvor ofte tilgængelighedserklæringen skal ajourføres, samt hvad der skal til, før tilgængelighedserklæringen anses for detaljeret, udtømmende og klar.

Til § 5

Området er ikke lovreguleret i dag.

Det foreslås i § 5, stk. 1, at Digitaliseringsstyrelsen monitorerer periodisk de offentlige organers overholdelse af § 3, stk. 1.

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivet artikel 8. Det foreslås, at Digitaliseringsstyrelsen udpeges som den myndighed, der skal varetage opgaven med at monitorere, hvorvidt de offentlige organer overholder tilgængelighedskravene, der fremgår af § 3, stk. 1. Monitoreringen skal foregå på grundlag af en monitoreringsmetode, der fastsættes af Europa-Kommissionen. Monitoreringsmetoden skal fastsættes ved gennemførelsesretsakt senest den 23. december 2018.

På baggrund af monitoreringen aflægger Digitaliseringsstyrelsen rapport til Europa-Kommissionen senest den 23. december 2021 og derefter hvert tredje år omkring resultatet af monitoreringen.

Det fremgår endvidere af direktivets artikel 8, stk. 5, litra a-d, at monitoreringsrapporten skal indeholde oplysninger omkring de mekanismer, som er oprettet af medlemsstaterne til høring af de relevante interessenter om websteders og mobilapplikationers tilgængelighed. Rapporten skal derudover indeholde procedurer for offentliggørelse af eventuel udvikling inden for tilgængelighedspolitik for websteder og mobilapplikationer. Desuden skal rapporten indeholde erfaringer fra og resultater af gennemførelsen af bestemmelserne om overensstemmelse med krav om tilgængelighed efter § 3, stk. 1, og oplysninger om uddannelses- og oplysningsaktiviteter.

Det foreslås i stk. 2, at ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler for monitoreringen, herunder krav om indrapportering, proces, frekvens mv.

I direktivets artikel 8, stk. 2, er det fastsat, at monitoreringsmetoden skal være gennemsigtig, overførbar, sammenlignelig, reproducerbar og let at anvende. Desuden fremgår det af direktivets artikel 8, stk. 3, litra a – f, hvad monitoreringsmetoden skal indeholde. Heraf fremgår, at metoden skal omfatte monitoreringshyppighed og prøveudtagning af de websteder og mobilapplikationer, som skal overvåges. For så vidt angår websteder skal metoden indeholde prøve-

udtagning af websteder og indholdet på disse websteder. For så vidt angår mobilapplikationer skal metoden beskrive det indhold, der skal testes, under hensyntagen til tidspunktet for den oprindelige lancering af mobilapplikationen og af efterfølgende funktionsopdateringer. Derudover skal monitoreringsmetoden omfatte en beskrivelse af, hvordan overholdelsen eller manglende overholdelse af tilgængelighedskravene i § 3, stk. 1, skal påvises på behørig vis. I den forbindelse kan der henvises direkte til de relevante beskrivelser i den harmoniserede standard eller i mangel heraf i de tekniske specifikationer eller i den europæiske standard i de tilfælde, hvor det giver mening.

Monitoreringsmetoden skal endvidere indeholde en mekanisme i tilfælde af identificerede mangler til forelæggelse af data og oplysninger om overholdelse af de i § 3, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav i et format, som kan anvendes af de offentlige organer. Det fremgår desuden af direktivet, at metoden skal omfatte passende ordninger, herunder om nødvendigt eksempler og anvisninger, vedrørende automatiske og manuelle tests og brugervenlighedstests, kombineret med rammen for prøveudtagning på en måde, der er forenelig med monitoreringens og rapporteringens hyppighed.

Monitoreringen skal som nævnt ovenfor foregå på grundlag af en monitoreringsmetode, der er fastsat af Europa-Kommissionen. Ministeren for offentlig innovation kan derfor ikke fastsætte regler, der er i strid med den af Europa-Kommissionen fastsatte monitoreringsmetode.

Ministeren vil blandt andet fastsætte en monitoreringsmetode, som henviser til eller lægger sig op ad den monitoreringsmetode, som Europa-Kommissionen forventes at fastsætte.

Til § 6

Området er ikke lovreguleret i dag.

Det foreslås i § 6, stk. 1, at Digitaliseringsstyrelsen fører tilsyn med offentlige organers overholdelse af § 3, stk. 1, om offentlige organer har været berettiget til at undtage indhold efter § 3, stk. 2, og med offentlige organers overholdelse af § 4.

Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivets artikel 9, hvoraf det fremgår, at der skal fastsættes en håndhævelsesprocedure. Direktivet er formuleret bredt, hvorfor der er vide rammer for, hvordan den nationale håndhævelsesprocedure udformes.

Det foreslås med stk. 1, at håndhævelsesopgaven bliver placeret hos Digitaliseringsstyrelsen. I medfør af bestemmelsen fører Digitaliseringsstyrelsen tilsyn med, om de offentlige organer overholder § 3, stk. 1, om de offentlige organer har været berettiget til at undtage indhold efter § 3, stk. 2, samt med om de offentlige organer overholder § 4, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 3.

Digitaliseringsstyrelsen skal i medfør af § 6, stk. 1, 1. led, føre tilsyn med de offentlige organers overholdelse af tilgængelighedskravene i § 3, stk. 1, i forbindelse med monitoreringsrapporterne og eventuelle borgerhenvendelser. Digitaliseringsstyrelsen vil i den henseende føre tilsyn med ud-

gangspunkt i blandt andet de offentlige organers tilgængelighedserklæring.

De offentlige organer kan undtage bestemt indhold på websteder og mobilapplikationer fra tilgængelighedskravet efter en vurdering af, at der er tale om uforholdsmæssige store byrder, jf. § 3, stk. 2. Når et offentligt organ undlader at gøre indhold tilgængeligt efter denne bestemmelse, vil Digitaliseringsstyrelsen i medfør af § 6, stk. 1, 2. led, kunne gennemgå denne vurdering og fastslå, om organet var berettiget til at undtage dette indhold. Digitaliseringsstyrelsen vil blandt andet kunne foretage denne vurdering ved udvælgelse af websteder til stikprøvekontrol, eller eksempelvis hvis en borger retter henvendelse til Digitaliseringsstyrelsen efter at have fået utilfredsstillende svar fra organet. Her vil Digitaliseringsstyrelsen i et vist omfang skulle se på, hvorvidt organerne har redegjort fyldestgørende for deres prioritering af ressourcer på tilgængelighed af deres websteder og mobilapplikationer.

Digitaliseringsstyrelsen vil i medfør af § 6, stk. 1, 3. led, kunne føre tilsyn med, om de offentlige organer afgiver en klar og udtømmende tilgængelighedserklæring efter § 4.

De offentlige organer skal i medfør af lovens § 4, stk. 1, offentliggøre en tilgængelighedserklæring vedrørende organets overholdelse af denne lov.

For så vidt websteder, skal tilgængelighedserklæringen fremgå af organets websted, jf. § 4, stk. 2, 1. pkt. For så vidt mobilapplikationer, skal tilgængelighedserklæringen fremgå af organets websted eller i forbindelse med de informationer, der er tilgængelige, når applikationen downloades, jf. § 4, stk. 2, 2.

Det fremgår af direktivet, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring af de dele, der ikke er tilgængelige og årsagerne hertil. Derudover skal der være en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette det berørte offentlige organ om dets webstedes eller mobilapplikations manglende overholdelse af de i loven fastsatte tilgængelighedskrav. Desuden skal det være muligt at anmode om de oplysninger, der er undtaget i medfør af bestemmelsen om uforholdsmæssig stor byrde. Her kan der gives et tilgængeligt alternativ i stedet. Endvidere skal der være et link til den håndhævselsesprocedure, som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken fra organet.

Europa-Kommissionen skal senest den 23. december 2018 ved en gennemførelsesretsakt fastsætte udformningen af tilgængelighedserklæringen. Der henvises til bemærkningerne til § 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at Digitaliseringsstyrelsen beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

Det foreslås med bestemmelsen, at Digitaliseringsstyrelsen kan beslutte, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. En tilsynssag kan blandt andet rejses af egen drift, i forbindelse med stikprøver, på baggrund af monitoreringsrapporter og på baggrund af henvendelser fra borgere.

Henvendelser fra borgere medfører ikke nødvendigvis, at Digitaliseringsstyrelsen skal rejse en tilsynssag. Bagatelagte forhold medfører eksempelvis ikke en pligt for Digitaliseringsstyrelsen til at rejse en tilsynssag. Det er en konkret vurdering, om Digitaliseringsstyrelsen rejser en tilsynssag. En tilsynssag kan blandt andet rejses på baggrund af gentagne henvendelser om manglende overholdelse af krav om tilgængelighed, på baggrund af monitoreringsrapporten mv. Det er hensigten, at borgerne skal rette henvendelse til det pågældende offentlige organ via feedbackmekanismen i tilgængelighedserklæringen, inden Digitaliseringsstyrelsen kontaktes.

Digitaliseringsstyrelsen kan af egen drift rejse en tilsynssag, hvis styrelsen bliver opmærksom på, at et offentligt organs websted eller mobilapplikation ikke lever op til tilgængelighedskravene. Dette kan blandt andet ske på baggrund af resultaterne fra monitoreringsrapporten, hvis Digitaliseringsstyrelsen er blevet opmærksom på mangler ved tilgængeligheden af offentlige organers websteder eller mobilapplikationer og lignende. Derudover kan Digitaliseringsstyrelsen føre tilsyn på baggrund af stikprøvekontrol, hvor de offentlige organers websteder og mobilapplikation eksempelvis bliver testet for, om de lever op til tilgængelighedskravene. Stikprøvekontrollen kan blandt andet vedrøre, hvorvidt videoer på de offentlige organers websteder er i overensstemmelse med tilgængelighedskravene.

Det foreslås i *stk. 3*, at de offentlige organer på anmodning skal give Digitaliseringsstyrelsen adgang til at tilgå alle løsninger, som er beskyttet af login.

Det vil i visse tilfælde være nødvendigt at påse, om selvbetjeningsløsninger lever op til lovens krav. Disse løsninger kan ikke tilgås af alle, hvorfor det er nødvendigt at sikre, at Digitaliseringsstyrelsen har mulighed for at efterprøve om indholdet lever op til tilgængelighedskravene i loven.

I medfør af den foreslåede bestemmelse er det hensigten, at de offentlige organer på forespørgsel giver Digitaliseringsstyrelsen adgang til at tilgå log-in-beskyttede selvbetjeningsløsninger. Dette kan eventuelt være i produktionsrealistiske miljøer såsom testmiljø, pre-produktion eller lignende, hvor det giver bedst mening og er mindst ressourcekrævende.

Det foreslås i *stk. 4*, at Digitaliseringsstyrelsen ved overtrædelse af § 3, stk. 1 og 2, § 4, stk. 1 og 2, og regler fastsat i medfør af § 4, stk. 3, kan meddele påbud om, at det offentlige organ skal,

- 1) gøre konkret indhold tilgængeligt,
- 2) sikre en fyldestgørende og opdateret tilgængelighedserklæring eller
- 3) anvise konkret tilgængeligt alternativ.

Det foreslås med bestemmelsen, at Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud, hvis det offentlige organ ikke overholder § 3, stk. 1 og 2, § 4, stk. 1 og 2, samt regler udstedt i medfør af § 4, stk. 3. Bestemmelsen beskriver, hvad Digitaliseringsstyrelsen kan give af pålæg til de offentlige organer.

Med bestemmelsens *nr. 1* foreslås det, at Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud om, at det offentlige organ skal

gøre konkret indhold tilgængeligt. Hvis Digitaliseringsstyrelsen bliver opmærksom på, at et offentligt organ ikke overholder § 3, stk. 1, kan Digitaliseringsstyrelsen give påbud om, at organet skal gøre konkret indhold tilgængeligt. Derudover kan Digitaliseringsstyrelsen foretage en vurdering af, om et offentligt organ har været berettiget til at undtage tilgængeligt indhold efter § 3, stk. 2. Hvis Digitaliseringsstyrelsen finder, at det offentlige organ ikke har været berettiget til at undtage indholdet efter § 3, stk. 2, kan styrelsen give påbud om at gøre det indhold, der er undtaget, tilgængeligt. Det vurderes, at det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte en fast tidsfrist for at tilgængeliggøre alle typer indhold, funktionalitet og volumen i loven. Digitaliseringsstyrelsen vil i forbindelse med påbud kunne angive en tidsfrist for, hvornår det pågældende forhold skal være bragt i orden. Derudover vil Digitaliseringsstyrelsen kunne følge op på et påbud.

Med bestemmelsens *nr. 2* foreslås det, at Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud til et offentligt organ om at sikre en fyldestgørende og opdateret tilgængelighedserklæring. Hvis de offentlige organer ikke offentliggør eller sikrer en løbende ajourføring af tilgængelighedserklæringen for deres websteder og mobilapplikationer, kan Digitaliseringsstyrelsen give det offentlige organ påbud om at overholde § 4.

Med bestemmelsens *nr. 3* foreslås det, at Digitaliseringsstyrelsen, eksempelvis på baggrund af en konkret henvendelse fra en borger, kan meddele påbud til et offentligt organ om at anvise konkret tilgængeligt alternativ. Hvis det ikke er muligt for det offentlige organ at gøre konkret indhold tilgængeligt, og det offentlige organ ikke har givet borgeren et tilgængeligt alternativ, kan Digitaliseringsstyrelsen give påbud om, at det offentlige organ skal give et tilgængeligt alternativ. Med tilgængelige alternativer kan forstås et alternativ til videoer, der kan udleveres som tekst i et dokumentformat, konvertering af typisk PDF-dokument til et andet format m.v. Ofte vil det tilgængelige alternativ med fordel kunne aftales med brugeren, der har behov for det.

Digitaliseringsstyrelsen kan give et påbud om at det offentlige organ skal opfylde et af forholdene i nr. 1-3 eller om flere i kombination.

Det foreslås i *stk. 5*, at Digitaliseringsstyrelsen udøver sin tilsynsvirksomhed i henhold til denne lov i fuld uafhængighed.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at Digitaliseringsstyrelsen udøver sin tilsynsvirksomhed i henhold til loven i fuld uafhængighed.

Med bestemmelsen slås det således fast, at ministeren for offentlig innovation ikke kan udøve den sædvanlige instruktion over for Digitaliseringsstyrelsen i forbindelse med Digitaliseringsstyrelsens udøvelse af sit tilsyn på tilgængelighedsområdet. Dette medfører blandt andet, at Digitaliseringsstyrelsen er uafhængig af ministeren ved vurderingen af, hvorvidt styrelsen vælger at føre tilsyn på et område eller i forhold til et konkret organ, herunder har ministeren ingen

instruksbeføjelse i forhold til styrelsens udstedelse af påbud mv.

Bestemmelsen medfører samtidig, at Digitaliseringsstyrelsen vil kunne føre tilsyn med tilgængeligheden af Finansministeriets websteder og eventuelle applikationer, selvom Digitaliseringsstyrelsen er en underordnet myndighed til Finansministeriet.

Det foreslås i *stk. 6*, at Digitaliseringsstyrelsens afgørelser i forbindelse med tilsynsvirksomhed efter denne bestemmelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* slår fast, at Digitaliseringsstyrelsens afgørelser i forbindelse med styrelsens tilsynsvirksomhed efter den foreslåede § 6 ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen er indsat, så Digitaliseringsstyrelsens afgørelser efter denne lov ikke kan indbringes for ministeren for offentlig innovation. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovens § 6, stk. 5, hvoraf det fremgår, at Digitaliseringsstyrelsen udøver sin tilsynsvirksomhed i henhold til den foreslåede lov i fuld uafhængighed. Med det foreslåede afskæres såvel ministerens instruktionsbeføjelse, jf. *stk. 5*, som muligheden for at indbringe klager over de afgørelser, som Digitaliseringsstyrelser træffer som tilsynsmyndighed. Det vil således ikke være muligt at indbringe en klage over en afgørelse truffet af Digitaliseringsstyrelsen i medfør af § 6 vedrørende udøvelse af tilsyn eller om et andet offentligt organs overholdelse af loven.

Digitaliseringsstyrelsens afgørelser vil dog efter omstændighederne kunne påklages til domstolene i medfør af grundlovens § 63 og Folketingets Ombudsmand i medfør af ombudsmandslovens § 7.

Digitaliseringsstyrelsen vil ikke kunne føre tilsyn med styrelsens egne websteder og mobilapplikationer. Tilsynet med Digitaliseringsstyrelsens opfyldelse af tilgængelighedskravene vil således føres af ministeren for offentlig innovation, jf. herved den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 6, stk. 7, og bemærkningerne hertil nedenfor.

Det foreslås i *stk. 7*, at ministeren for offentlig innovation fører tilsyn med Digitaliseringsstyrelsen efter denne bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for, at Digitaliseringsstyrelsen ikke vil kunne føre tilsyn med styrelsens egne websteder og mobilapplikationer. Tilsynet med Digitaliseringsstyrelsens opfyldelse af tilgængelighedskravet vil således føres af ministeren for offentlig innovation.

Det almindelige tilsyn gælder fortsat. Finansministeriets departement vil således føre tilsyn med Digitaliseringsstyrelsen i kraft af det almindelige sektortilsyn, som et departement fører med en styrelse. Med den foreslåede *stk. 7* slås det fast, at ministeren tillige fører et tilsyn med Digitaliseringsstyrelsen, som svarer til det tilsyn, som Digitaliseringsstyrelsen i medfør af bestemmelsen i § 6 fører med andre offentlige organer. Hermed sikres det, at loven tillige kan håndhæves i forhold til Digitaliseringsstyrelsens websteder og mobilapplikationer.

Til § 7

Det foreslås i § 7, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 23. september 2018. Direktivet skal senest være implementeret den 23. september 2018, hvorfor det foreslås, at loven træder i kraft på denne dato.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse fra den 23. september 2019 på offentlige organers websteder, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen gennemfører webtilgængeligheds-direktivet artikel 12, stk. 3, litra a, og fastsætter, at loven finder anvendelse fra den 23. september 2019 på offentlige organers websteder, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Der skal med offentliggøres efter lovens ikrafttræden forstås nye websteder. Nye websteder skal være tilgængelige et år efter lovens ikrafttrædelse.

Nye websteder defineres som helt nyoprettede websteder, der er nydesignet, og som ikke eksisterede tidligere, samt allerede eksisterende websteder, der nyudvikles eller undergår markante ændringer for hele webstedets design, interaktion, funktionalitet eller formål. Allerede eksisterende websteder, der får en enkeltstående ny funktionalitet på enkelte områder, eksempelvis ny søgefunktion, ny mulighed for at tilvælge kontrast eller lignende nye indholdsområder inden for det eksisterende formål, eksempelvis sundhedsportal med det nye område "Sund kost" eller lignende, nyt design på enkeltstående elementer, blandt andet nyt logo, mindre korrektioner af farver eller lignende anses ikke for at være et nyt websted. Et allerede eksisterende websted, der skifter teknisk platform, anses heller ikke for at være et nyt websted,

hvis der ikke sker ændringer i design, interaktion, funktionalitet eller formål for hele webstedet. Det vil dog være hensigtsmæssigt at benytte lejligheden til at sikre tilgængeligheden ved overgangen til den nye platform.

Det foreslås i *stk. 3*, at loven finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden. Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivet artikel 12, stk. 3, litra b, og fastsætter, at loven finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige organers websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden. Der er således en længere frist til at gøre ældre websteder tilgængelige. Disse websteder skal først være tilgængelige to år efter lovens ikrafttrædelse.

Det foreslås i *stk. 4*, at loven finder anvendelse fra den 23. juni 2021 på offentlige organers mobilapplikationer. Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivet artikel 12, stk. 3, litra c, og fastsætter, at loven finder anvendelse på offentlige organers mobilapplikationer fra den 23. juni 2021.

Til § 8

Det foreslås i § 8, *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

I *stk. 2* foreslås det, at der hjemles mulighed for, at loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning for rigsmyndighederne på Færøerne.

Det foreslås med *stk. 3*, at der hjemles mulighed for, at loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning i Grønland.